

PALAZZO BAGNARA EREN OZAD 9-10-2018

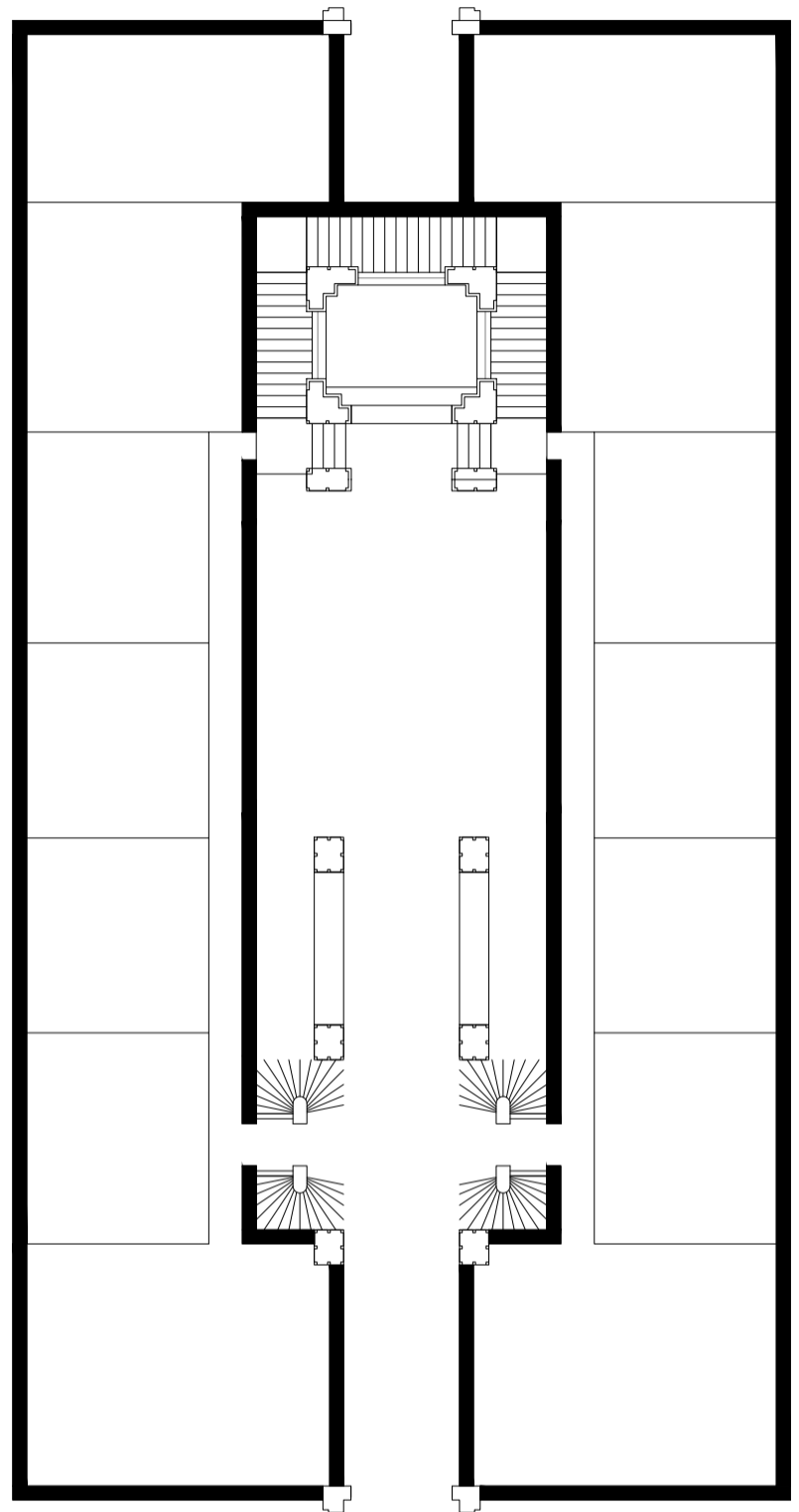
Palazzo Bagnara is een paleis dat in de 17^e eeuw gebouwd is in Napoli. Onduidelijk is door wie dit opdracht is gegeven, omdat pas in de tweede helft van de eeuw deze werd gekocht door Hertog van Bagnara Francesco Ruffo. Hij gaf Carlo Fontana (Zwitsers Architect) de opdracht om hem te herstructureren. Ook weer in de eerste helft van 19^e eeuw is er opdracht gegeven om het paleis te restaureren. Vermoedelijk zijn ook bij deze handeling dingen gewijzigd of toegevoegd die er voorheen niet waren. Dit maakt het ingewikkeld om onderscheid te maken tussen de originele en nieuwe toestand van het gebouw. Desalniettemin zijn er genoeg elementen om uitspraken over te doen.

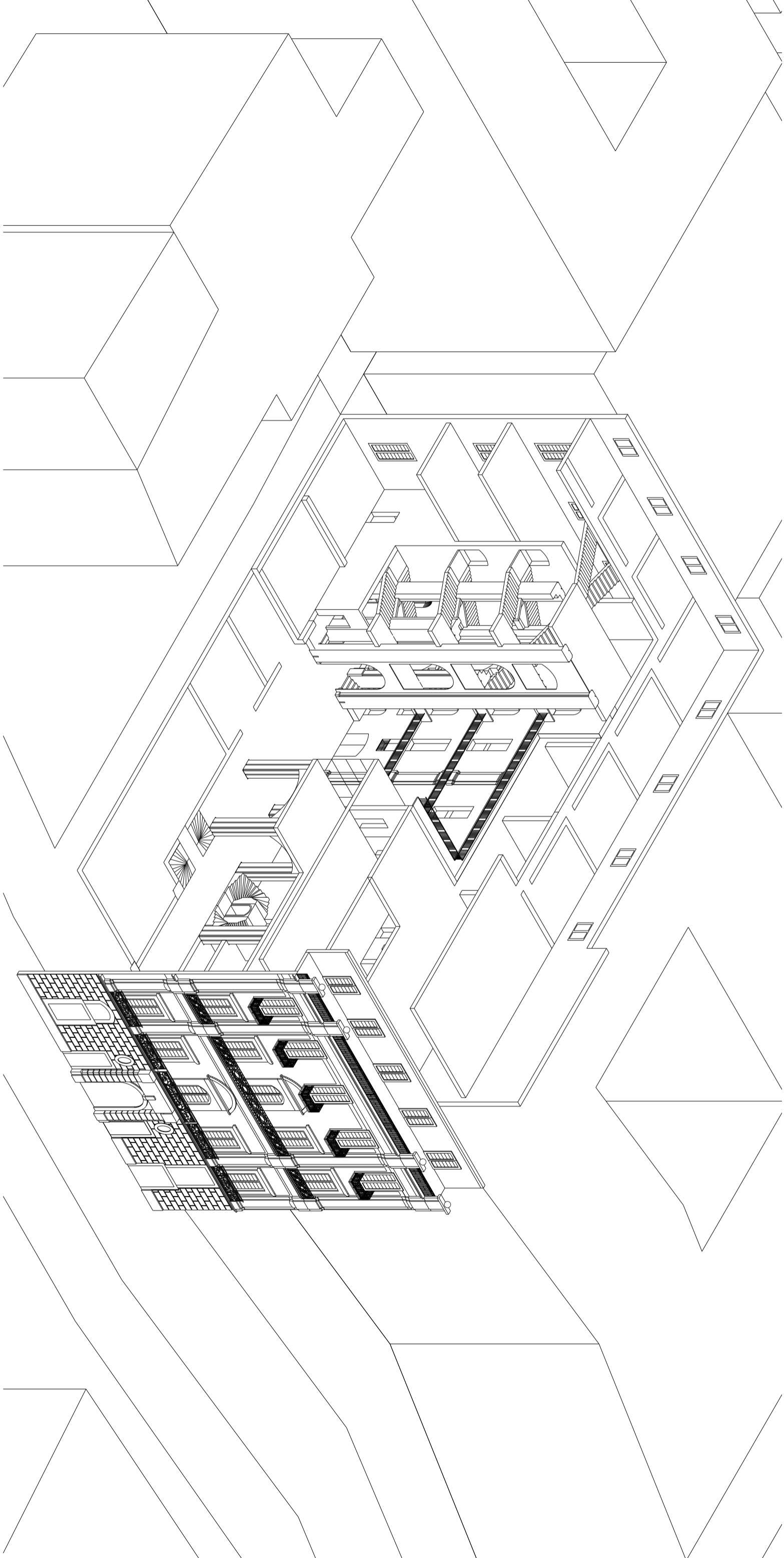
De gevel bestaat uit 4 lagen. Opvallend is dat de *piano terra* ten opzichte van de verdiepingen erboven niet symmetrisch is. Dit heeft te maken met een privékapel aan de linkerkant van de gevel die bedoeld was voor de familie. De *piano nobile* en *mezzanino* zijn wel identiek als het gaat om gevelopeningen, maar verschillen wel in balkonhekjes die tevens op elk verdieping anders zijn. Dit kan te maken hebben gehad met dat ieder verdieping een ander belang heeft en de ambacht als het ware op deze manier tentoongesteld werd. Van dichtbij is te zien dat de *piano nobile* een gedetailleerder borstwering heeft dan andere verdiepingen. Verder is er gebruik gemaakt van pilasters en lijsten die eigenlijk vrij strak zijn en de overgang niet al te veel verduidelijkt, maar enkel in kleur toch het meeste werk doet.

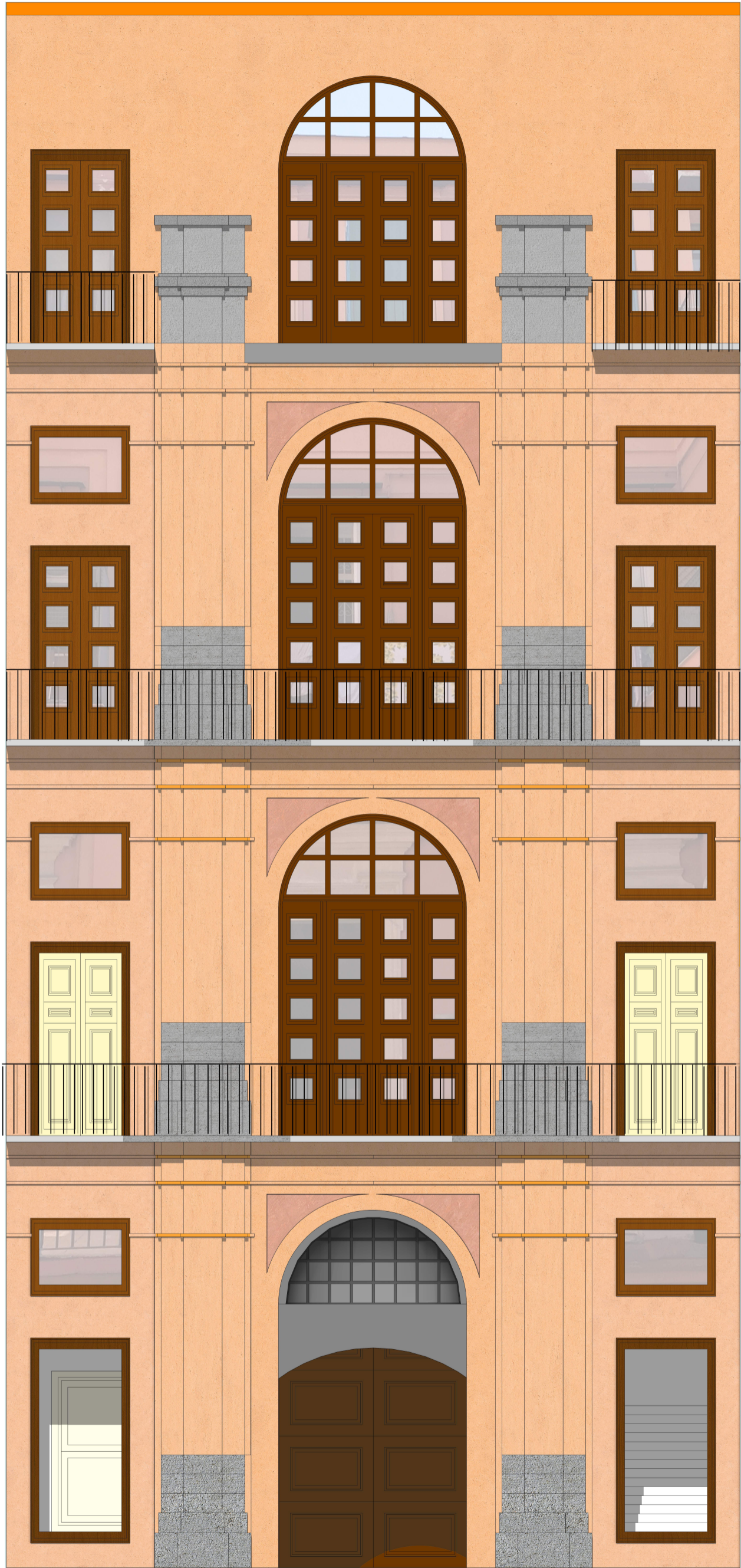
Het gebouw kent zowel aan de voor- en achterkant een uitgang. Enkel wordt er op dit moment alleen gebruik gemaakt van de vooringang. Een reden voor een achterdeur zou strategisch kunnen zijn, maar misschien ook enkel bedoeld als uitgang voor mensen die niet tot de familie behoorden. Zodra je binnenkomt heb je al gelijk 2 dubbele trappen. De linkerkant leidt tot de kapel, de rechterkant is niet duidelijk, er wordt ervan uitgegaan dat er symmetrie is toegepast. In tegenstelling tot andere palazzo's bevindt deze palazzo zich aan een groot plein en is erg lang (52 meter). Dit zorgt ervoor dat de voorbijganger bij eventuele open deur toch vrij weinig kan zien van het trappenhuis, dus de kans bestaat dat deze 2 dubbele trappen dienen als sneak preview.

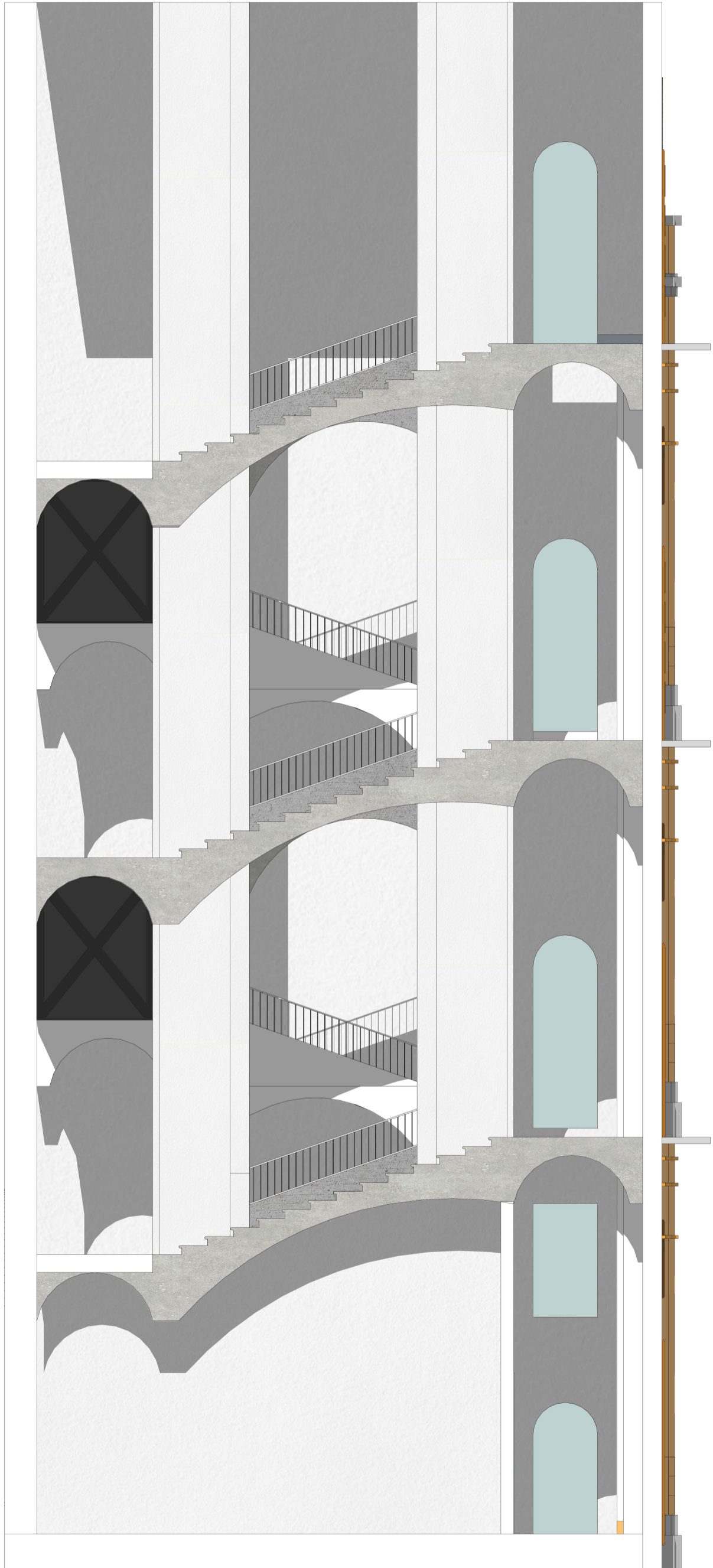
Op de binnenplaats zijn aan weerskanten 4 ruimtes die gespiegeld zijn. Dit waren vermoedelijk stallingen voor paarden. De gevels aan de binnenkant verschillen enkel in kleur. De pilasters en andere details zijn ook weer hier vrij strak en modern. Het trappenhuis is vrij hoog en er is een tamelijk luie trap gemaakt die leidt tot de *piano nobile* en zo tot aan het dak. Op de verdiepingen zijn galerijen toegepast die leiden tot de voorgevel. Naast deze galerij, die vermoedelijk destijds enkel als gang diende, is er een langgerekt balkon/galerij in een U-vorm.

Het basistype idee van dit palazzo is de route tot aan de trap weer terug afleggen tot de gevel. Dit kan middels de galerij binnen of deels buiten. Dit palazzo is ten opzichte van alle andere onderzochte palazzo's erg lang en strak gedetailleerd. Ook gaat de aandacht niet direct naar het trappenhuis. Een groot maar bescheiden palazzo als het zo genoemd mag worden.

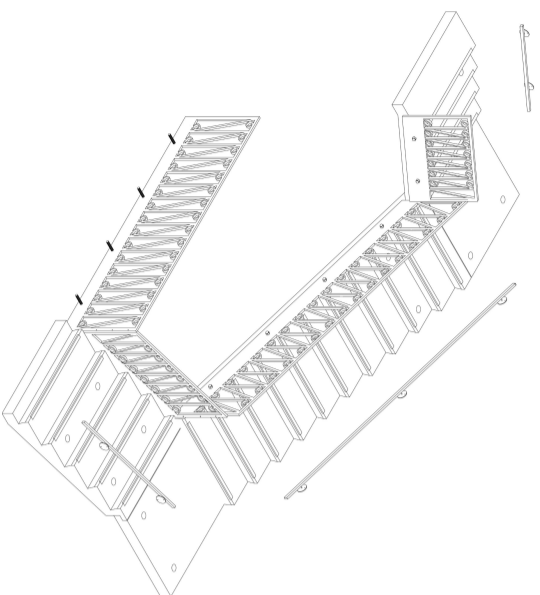

Palazzo Farfalle

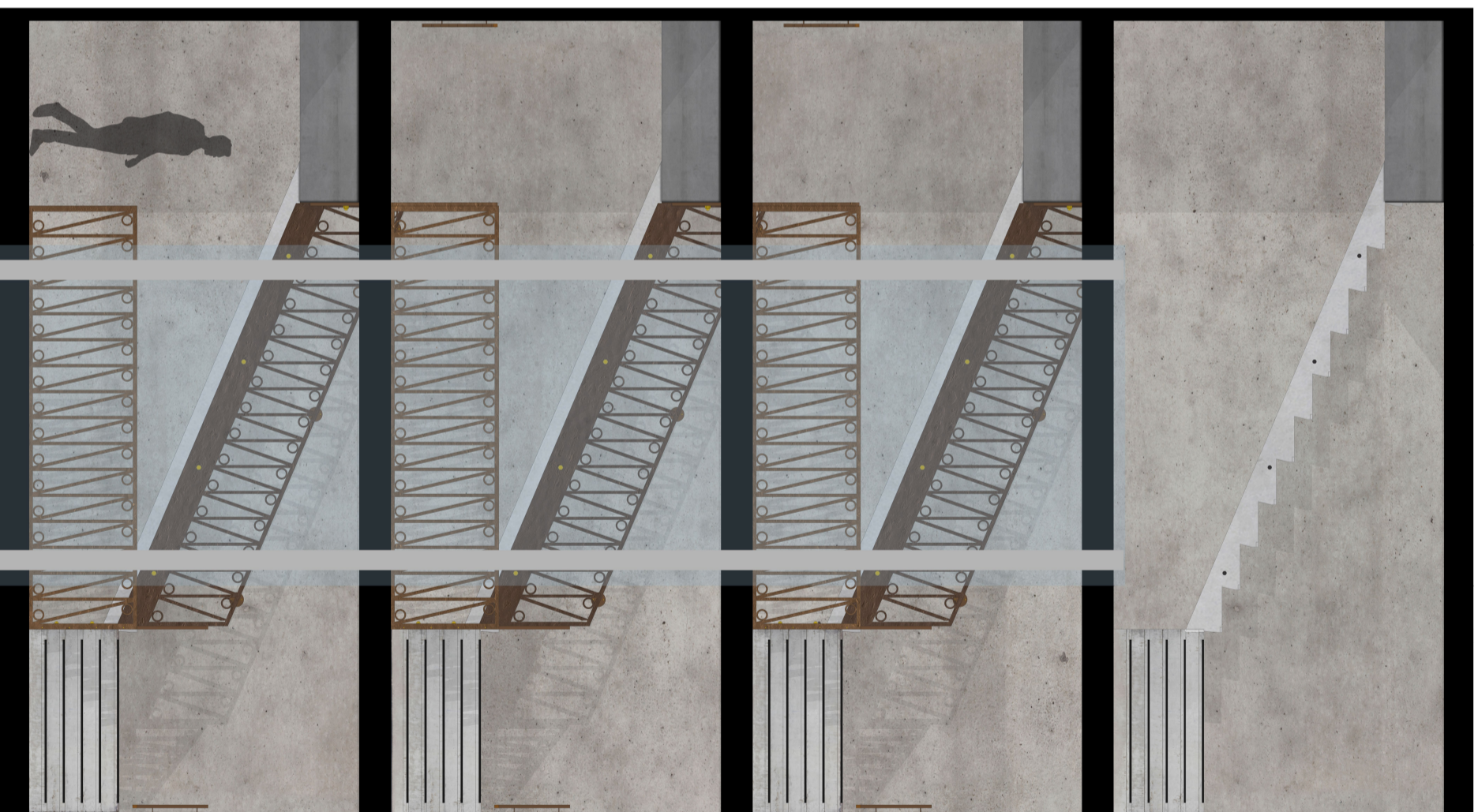
Staircase Plan (1:20)

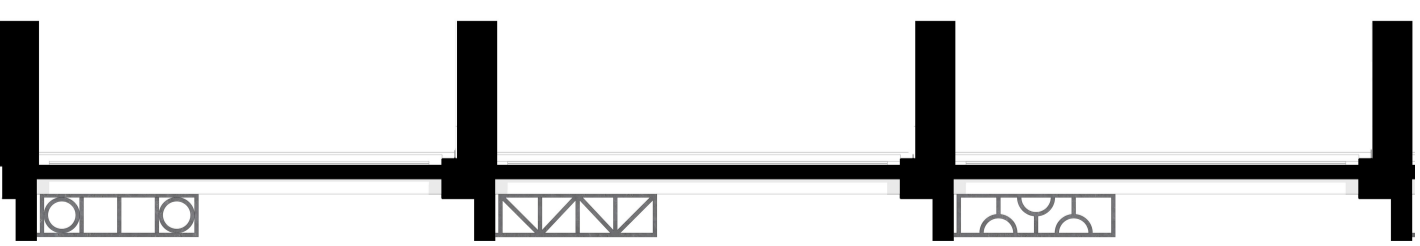
Isometric view stairs

Design

One of the most important elements in the 18th-century Neapolitan palazzo are the stairs. These rise points (as well as a place of residence) connects floors with each other and ensure an exciting movement upwards. The stairs in this city (and in the rest of Italy) have been precisely designed with a strong aristocratic look. We live now in an era where the stairs have become a secondary element. We use the elevator more often to travel between floors. In this design, a luxury glass elevator has been applied, which gives the user an exciting journey while he/she observes the antique staircase.

Staircase section (1st-4th, 1:20)

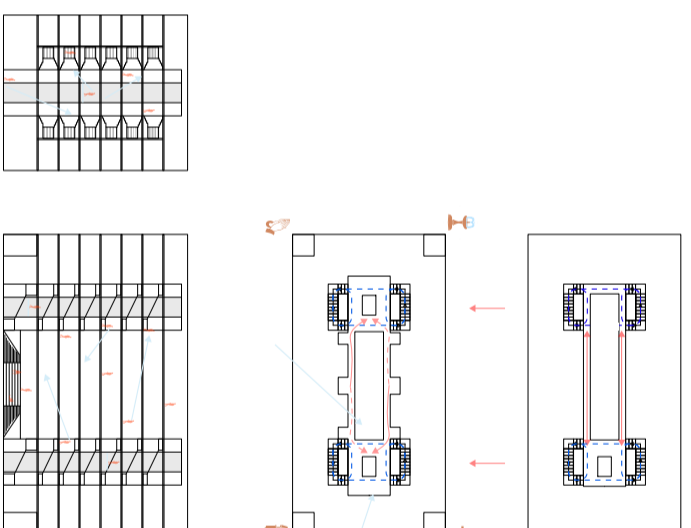
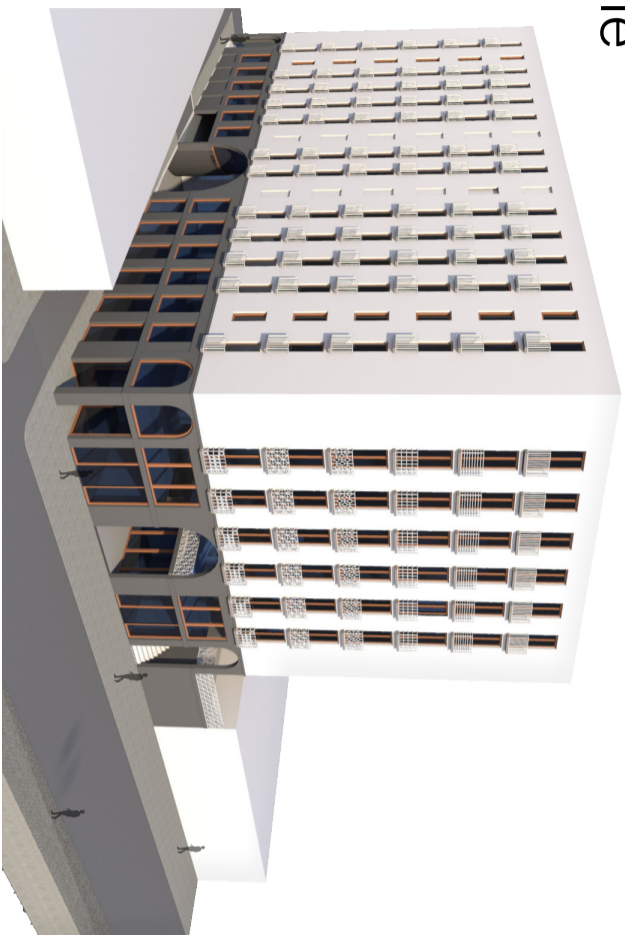

Facade section (2nd-4th)

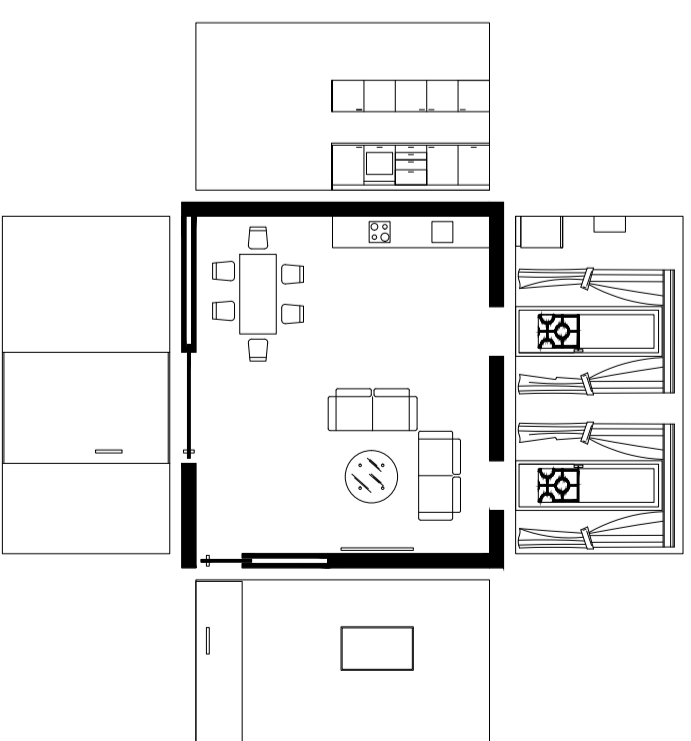
Palazzo Farfalle

A characteristic aspect of a Neapolitan palazzo is the facade. These facades have details that distinguish the floors from each other, with the piano nobile almost always being part of the plinth. In this design niches have been placed at the corners of the building, they have their own program.

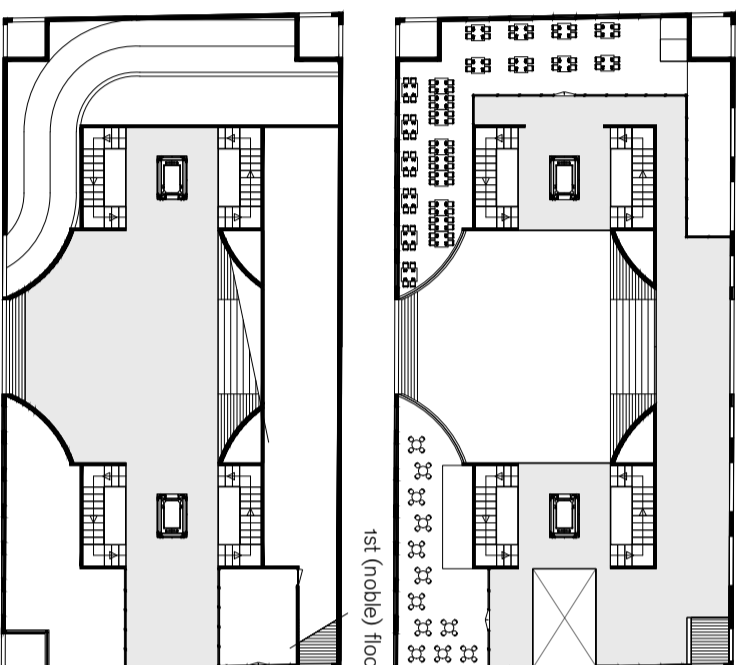
The courtyard is accessible through a central entrance in the front- and side facades. The staircase (which is clearly visible from the side facade) leads to the piano nobile and square which is located between the two buildings. The piano nobile consists of restaurants with a view of the via Toledo and the back streets.

Study/Concept

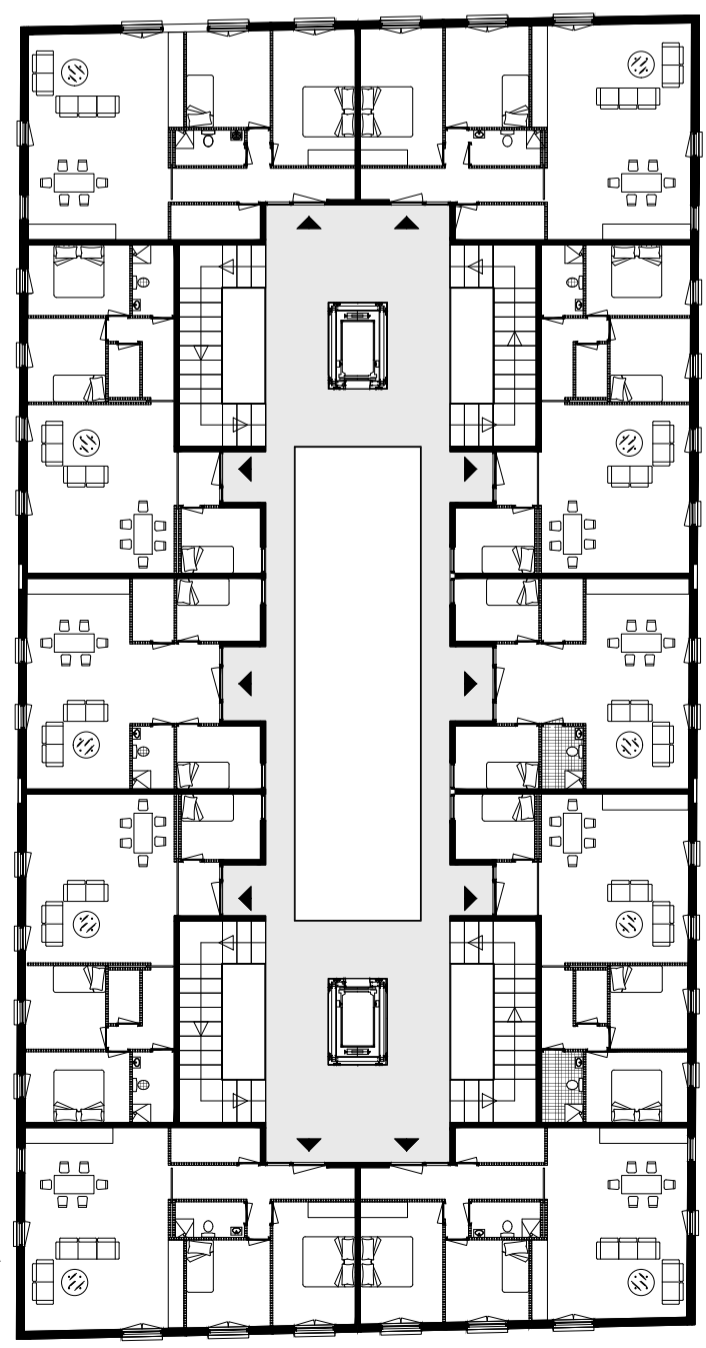

Wall elevations typical room (1:50)

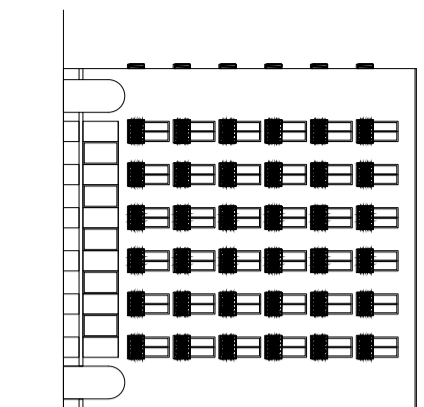

1st (noble) floor (1:200)

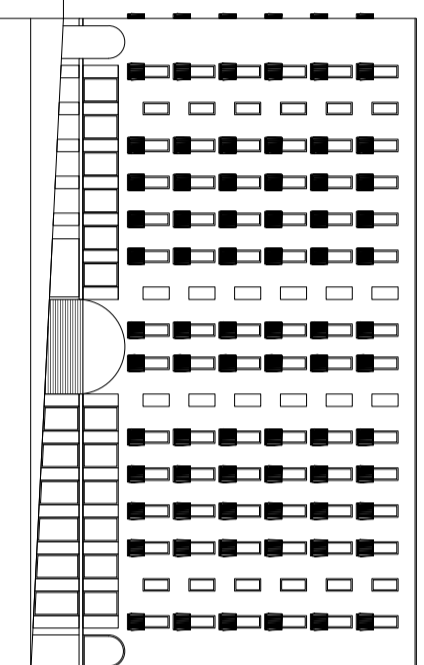
Ground floor (1:200)

Floorplan (2nd - 7th, 1:100)

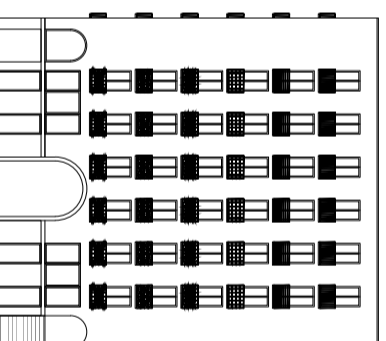

Rear elevation (west, 1:200)

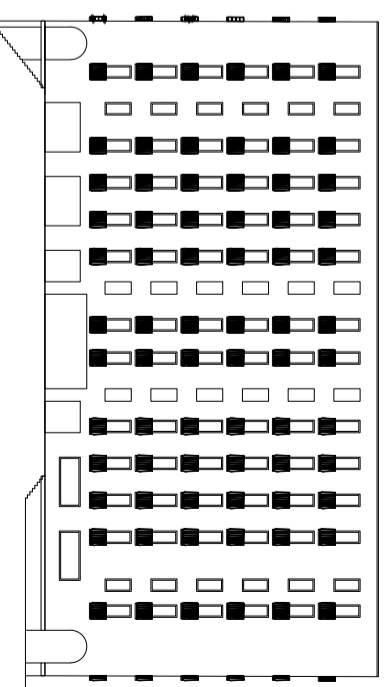

Side elevation (south, 1:200)

Via Toledo

Front elevation (east, 1:200)

Side elevation (north, 1:200)